

tige til Forventning om, at Forholdene paa Garnisonssygehuset derved ville blive saa gode, at det i en længere Aarrække vil kunne yde Soldaterne en forsvarlig Sygehusbehandling.

I al Almindelighed synes det mig altsaa, at det foreliggende Lovforslag lyder plausibelt, og det er for saa vidt acceptabelt, men naar der fra en Side her i Salen er stillet Krav om Udvalgsbehandling af den foreliggende Sag, finder jeg, at man anstændigvis maa støtte et saadant Krav. Det drejer sig dog her om en Udgift paa $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Jeg er altsaa ganske enig i det af det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Poul Rasmussen) rejste Krav om, at Sagen bør behandles i Udvalg, men jeg mener, at en saadan Udvalgsbehandling skulde ikke udelukke Muligheden af, at vi allerede i denne Samling kunde naa at faa Lovforslaget vedtaget.

Uanset den paagældende Udvalgsbehandling kunde jeg ønske til mine her fremførte Udtalelser at knytte en Forespørgsel til den højtærede Minister. Jeg gaar ud fra, at det Hospital, der her agtes tilvejebragt for Søværnet, ikke skal være et af saa eksklusiv Art, at eventuel Pladsledighed paa dette Hospital ikke skulde kunne udnyttes ved Belægning i fornødent Fald med Hærens Patienter. Og jeg tør vel ogsaa gaa ud fra, at der ved Besættelsen af Lægepladserne ved det nye Hospital bliver samme Adgang for Læger fra Hær og Flaade. Disse Spørgsmaal tillader jeg mig herved at forelægge for den højtærede Minister:

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen): Jeg takker for den velvillige Behandling af det foreliggende Lovforslag, men jeg nærer nogen Frygt for, hvorledes det vil gaa, naar Sagen henvises til et Udvalg. Det glædede mig dog at høre, at den første ærede Taler ønskede, at Udvalget skulde gøre Sagen til Genstand for velvillig og hurtig Behandling. Jeg antager ikke, at der kan være mange Dage tilbage, inden Rigsdagen slutter. Jeg vil derfor meget ønske, om det Udvalg, der nedsættes, vil tage den ærede Talers Ord til Vejledning og gøre Sagen til Genstand for en baade velvillig og hurtig Behandling. Det er jo ganske rigtigt, at der, som den ærede første Taler udtrykte sig, kan være andre Muligheder end at komme til at opføre dette nye Hospital, men der er to Muligheder, som jeg synes ere udelukkede. Den første er den at udvide det nuvæ-

rende Hospital i Rigensgade. Det er udelukket, for dertil er der ikke Plads. At overføre en Del syge til den gamle Fødselsstiftelse anser jeg for uforsvarligt, naar ikke nævnte Fødselsstiftelse undergaar en ret gennemgribende Forandring. Man skal huske paa, at Fødselsstiftelsen har nu staaet ledig i nogle Aar, og man maa ikke glemme, at den har været anvendt til sunde Mennesker, der kom ind for at føde og som Regel hurtig bleve udskrevne. En anden Sag er at indrette et Hospital for virkelig syge, som kunne kræve længere Sygehusbehandling. Dertil er der ikke de fornødne Indretninger og Midler i nogen Henseende. Der maatte altsaa anvendes et større Beløb for at faa Bygningen indrettet paa forsvarlig Maade til Hospital, selv om det kun var midlertidigt. Men jeg mener, at en Anvendelse af et betydeligt Beløb til at forbedre en gammel Bygning til kun at fungere som midlertidigt Hospital er at spille Pengene. Og med Hensyn til Betjeningen har man jo forespurgt paa Garnisonssygehuset, om man kunde føre Mad og deslige fra Sygehuset ned til Fødselsstiftelsen. Det har man sagt Ja til, men det vil koste betydelige Beløb. Hele Administrationen vil i høj Grad fordyres, der maa ansættes flere Sygeplejersker og flere Læger, og Forholdene ville kræve betydeligt forøgede aarlige Udgifter, hvis man gaar den Vej. Jeg har set mig om efter, hvilke Veje der var Mulighed for at gaa, og kan ikke øjne nogen anden forsvarlig Vej end den, som nu her er foreslaaet, og som har fundet Tilslutning i Folketinget: at omdanne en Fløj af Søkvæsthuset og anvende de Midler, som ere opsparede i den før nævnte Fond, og som kun kunne anvendes i et saadant Øjmed.

Naar det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Sonne) udtalte Ønske om en samlet Plan for fremtidige Sygehuse i København, skal jeg gøre opmærksom paa, at i Slutningen af forrige Aarhundrede var der nedsat en Kommission, som sluttede sin Virksomhed i 1898 med det Resultat, at det var i alle Henseender mest tilraadeligt at opføre et Sygehus for Hæren og et Sygehus for Flaaden, medens man dog enedes om at opføre et fælles Epidemihus for de to Værn. Dette Epidemihus er opført, men man var i Kommissionen enig om at tilraade, at hvert af de to Værn havde sit Hospital. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem skal være bange for, at det vil forvolde betydeligt større Udgifter med Hensyn til det Antal Læger, der